

OD AUTORKI

Publikacja ta jest owocem głębokiego namysłu nad efemerycznym zjawiskiem izraelskiej turystyki wypoczynkowej i rozrywkowej do Polski, które, jako zjawisko masowe, pojawiło się w 2017 roku wraz z ofertą tanich linii lotniczych z Izraela do Polski i które zostało gwałtownie zahamowane w 2020 roku po rozpoczęciu się pandemii COVID-19. Inspiracją były moje osobiste doświadczenia jako przewodniczki miejskiej w Warszawie oprowadzającej wycieczki izraelskie w języku hebrajskim. Pozwoliły mi one dostrzec, jak istniejące schematy podróży i sposób opisywania Polski w języku hebrajskim zmieniają się nagle, na moich oczach, i jak równie szybko nowe wzorce podróżowania rozpadają się pod wpływem kolejnych wydarzeń wstrząsających światem. Kiedy zaczęłam zajmować się tematem, odkryłam, że jestem na tropie niezwykle interesującego fenomenu, który kultura mogłaby przeoczyć. Monografia nie powstałaby w takim kształcie, w jakim oddaję ją czytelnikowi, gdyby nie wcześniejsze lata moich osobistych poszukiwań jako badaczki-hebraistki, które zaowocowały analizami w duchu teorii aktora-sieci, oraz, następnie, eksploracją narzędzi *Memory Studies* oraz potencjału obu perspektyw w badaniach nad kulturą, sztuką i praktykami społecznymi we współczesnym Izraelu. Metodologia badań, opisana w podrozdziale o tym samym tytule, porządkuje głęboką strukturę pracy, stąd zachęcam do uważnego jej przeanalizowania przed przystąpieniem do lektury rozdziałów głównej części książki. Siatka użytych w części metodologicznej pojęć wyznacza wierzchołki figury, po której poruszam się następnie, analizując trzy wybrane przeze mnie tropy kulturowe – przestrzeń, ludzi i jedzenie. Osobom mniej zainteresowanym historią badań sugeruję ominięcie podrozdziału na temat stanu badań. Dziękuję wszystkim, którzy wspierali mnie na drodze od pomysłu do publikacji, szczególnie moim rodzicom Grażynie i Andrzejowi oraz – w ostatnich fazach tego przedsięwzięcia – narzeczonemu Arisowi. Jestem wdzięczna, że jesteście w moim życiu.